

Bài vọng cổ Tình Sư Đệ Văn

ISSN: 2734-9195

15:21 21/11/2024

Mỗi con người trong cõi giả tạm này khi có niềm tin vào một tôn giáo đều hướng đến và luôn xem đó là chỗ dựa giúp bản thân vượt qua những khổ nhọc trong kiếp làm người.

Tác giả: **NSND Viễn Châu**
Trình bày: **Nghệ sĩ Hữu Phước**

Bài vọng cổ Tình Sư Đệ được soạn giả Nghệ sĩ (NS) Nhân Dân Viễn Châu viết lời và NS Hữu Phước sau này có NS Trọng Phúc trình bày. Đây là bài vọng cổ mang tính chất nghiêng về tôn giáo, nhưng những lời ca đều truyền tải ý nghĩa nhân sinh cao đẹp, một lý tưởng riêng khi khép mình vào khuôn khổ, sống cuộc sống thanh bần và lo tu học.

Mỗi con người trong cõi giả tạm này khi có niềm tin vào một tôn giáo đều hướng đến và luôn xem đó là chỗ dựa giúp bản thân vượt qua những khổ nhọc trong kiếp làm người.

Bài vọng cổ là lời tâm sự của một người Thầy đối với người đệ tử của mình, giúp xác định cho người đệ tử một con đường đúng đắn và cứ tiếp bước trên con đường ấy mà không phải quan tâm đến miệng đời, đến sự cười chê chế nhạo của người khác.

Lối:

Tô nước suối thầy trò mình giải khát,
Giữa rừng già lác đác lá thu rơi,
Gặp nhau rồi đừng khóc nữa con ơi!
Hãy bình tĩnh để nghe lời giáo huấn.

Câu 1:

Con ơi! Nếu tên tuổi của thầy chưa bị thế nhân quên lãng thì xác thân này đây có mất cũng như.. còn.

Suốt mấy mươi năm giấc mộng vẫn chưa tròn. Nín đi con việc gì mà rơi lệ, hãy để dành nước mắt khóc sinh linh.

Một thời gian lâu lắm phải không con. Đời mấy phen biến đổi thăng trầm. Thầy trò mình còn sống tới ngày nay, âu cũng nhờ Ông Trên che chở.

Câu 2:

Thầy biết con chịu đựng rất nhiều thử thách, đầy cam go giữa cuộc sống ba đào. Con mỗi mắt chờ mong nhưng thầy phiêu bạt ở phương nào. Dù mưa nắng có làm hình dung thay đổi, nhưng lòng vẫn còn giữ vẹn nét thanh cao. Trái đất tròn cũng có lúc gặp nhau. Lau nước mắt đi con rồi nghe thầy giảng dạy.

"Bản lộ sư sanh quan hạnh ngộ, do hà đệ tử lệ triêm y"

Lối:

Đèn dù tắt nhưng một thời chiếu sáng,
Người không còn nhưng một thuở rạng uy danh,
Hướng chi việc vinh hư còn mất thăng trầm,
Đều do ở hóa công chỉ định.

Câu 4:

Nếu con có đủ đức tin thì con hãy xem thầy sống mãi nghìn thu bất diệt, còn như con cũng tầm thường như bao kẻ khác thì hãy xem thầy đây đã chết tự lâu.. rồi.

Và xem cuộc gặp gỡ hôm nay như giấc mộng giữa đêm dài.

Lát nữa đây thầy trò ta cách biệt, con cũng đừng nhắc nhở mà chi. Kiếp sống của thầy là khói là mây, tan rồi tự làm sao biết trước. Tai vách mạch rừng con đừng nên thố lộ, và làm bận tâm những kẻ mến yêu thầy.

Câu 5:

Thầy đã từng dạy con giữ đức thủy chung giữ điều nhân nghĩa, dù gian lao hãy vẹn chí kiêu hùng.

Như cánh hoa sen không hoen ố chân bùn.

Ngày vất vả bởi trồng rau cuộc rẫy, đêm nhẹ nhàng nhờ tiếng kệ lời kinh. Đạo nương đời để cảm hóa chúng sinh. Đời nương đạo mới thoát li biển khổ. Mấy mươi năm dù đôi phen cách trở, thầy vẫn theo con như bóng theo hình.

Câu 6:

Thôi thầy xin giã biệt con vì trời đã rực sáng, một bầu nước lã một gói cơm khô. Sư đệ mình rồi cũng sẽ gặp nhau, nhưng ngày giờ sum họp thầy không định trước. Con ơi, mây trên trời có khi tan khi hiệp, người trên đời có lúc nhục lúc vinh. Bền lòng hai chữ nghĩa nhân, gian nguy chẳng ngại hiếu thân lo tròn.

Riêng lời dặn dò trước lúc chia tay, con hãy nhớ kỹ khi thầy trò tạm biệt.

Đạo tâm hãy ráng vẹn gìn, đất nước thanh bình sư đệ đoàn viên.

Tác giả: **NSND Viễn Châu**

Trình bày: **Nghệ sĩ Hữu Phước**